20 Φεβρουαρίου 2020

Άγιος Ιερομάρτυς & Ισαπόστολος Κοσμάς ο Αιτωλός: Πατέρας ανάξιος είμαι…

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη

Η Εξομολόγηση

Αγίου Κοσμά του Αιτωλού

Εδώ όπου ήλθα, χριστιανοί μου, έλαβα μία χαρά μεγάλη, μα έλαβα και μία λύπη μεγάλη. Χαρά μεγάλη έλαβα βλέποντας την καλή σας γνώμη, την καλή σας μετάνοια· λύπη έλαβα στοχαζόμενος την αναξιότητά μου, πως δεν έχω καιρό να σας εξομολογήσω όλους ένα προς ένα, να μου πει το παράπονό του ο καθένας, να του πω και εγώ εκείνο όπου με φωτίσει ο Θεός. Θέλω και αγαπώ, αλλά δεν ημπορώ, παιδιά μου. Καθώς ένας πατέρας είναι άρρωστος, πηγαίνει το παιδί του να το παρηγορήσει, εκείνος μην μπορώντας το διώχνει, μα πώς το διώχνει; Με την καρδιά καμένη. Θέλει να το παρηγορήσει, μα δεν μπορεί. Πατέρας ανάξιος είμαι εγώ. Πνευματικά παιδιά μου είσαστε η ευγένειά σας. Τώρα έρχεται ένας να εξομολογηθεί, να μου ειπεί το παράπονό του, να του ειπώ και εγώ εκείνο όπου με φωτίσει ο Θεός. Εγώ μην μπορώντας τον διώχνω, μα πώς τον διώχνω; Τον διώχνω και καίγεται η καρδία μου καθώς ο πατέρας με το παιδί του. Τί να σας κάμω; Μα πάλι, να μην στερηθείτε παντελώς, σας λέω εγώ παραμικρόν. Όταν θέλετε να

ιατρεύσετε την ψυχή σας, τέσσαρα πράγματα σας χρειάζονται. Κάνουμε ένα παζάρι; Από τον καιρόν που γεννηθήκατε έως τώρα όσα αμαρτήματα κάματε να τα πάρω όλα στο λαιμό μου και η ευγένεια σας να μου πάρετε τέσσαρες τρίχες. Βαρύ να σηκώσετε τέσσαρες τρίχες από αυτά τα γένια και να σας πάρω εγώ όλα σας τα αμαρτήματα; Και τί να τα κάμω; Ωστόσο έχω μία καταβόθρα και τα ρίχνω όλα μέσα σαν χωνευτήρι. Ποιά είναι η καταβόθρα; Είναι η ευσπλαχνία του Χριστού μας.

Πρώτη τρίχα είναι όταν θέλετε να εξομολογήστε, το πρώτο θεμέλιο είναι αυτό όπου είπαμε, να συγχωράτε τον εχθρό σας. Το κάμνετε;

– Το κάμνομε, άγιε του Θεού.

Επήρατε την πρώτη τρίχα. Δεύτερη τρίχα είναι να ευρίσκετε πνευματικό καλό, γραμματισμένο, σοφό, ενάρετο, ευλαβή να εξομολογήστε. Και να εξομολογιέσαι και να ειπείς όλα σου τα αμαρτήματα. Να έχεις εκατό αμαρτίες και ειπείς τις ενενήντα εννέα στον πνευματικό και μία να μη φανερώσεις, όλες ασυγχώρητες μένουν. Και όταν κάνεις την αμαρτία, τότε πρέπει να ντρέπεσαι, αλλά όταν εξομολογιέσαι, να μην έχεις καμίαν εντροπή.

Μία γυναίκα πήγε να εξομολογηθεί σε ένα ασκητή. Ο ασκητής είχε ένα υποτακτικό ενάρετο. Λέγει του υποτακτικού του ο ασκητής: πήγαινε παρέκει να εξομολογήσω την γυναίκα. Ο υποτακτικός ξεμάκρυνε έως όπου έβλεπε, μα δεν άκουε τίποτε. Εξομολόγησε την γυναίκα, έφυγε. Ύστερα έρχεται ο υποτακτικός και λέγει: «Γέροντά μου, είδα ένα παράδοξο θαύμα: εκεί που εξομολογούσες τη γυναίκα έβλεπα που έβγαιναν μέσα από το στόμα της φίδια μικρά. Βλέπω και κρεμιέται ένα μεγάλο. Έκανε να βγει και πάλι τραβήχτηκε προς τα πίσω.» Λέγει ο ασκητής: «Πήγαινε να την κράξεις να έλθει πίσω ογλήγορα.» Πηγαίνοντας ο υποτακτικός την βρήκε αποθαμένη. Γυρίζει πίσω και το λέγει του γέροντά του. Αυτός μη μπορώντας να καταλάβει το θαύμα παρακάλεσε τον Θεό να του φανερώσει αν γυναίκα σώθηκε ή κολάσθηκε; Και φαίνεται εμπρός του μία αρκούδα μαύρη και λέγει του ασκητή: «Εγώ είμαι εκείνη η ταλαίπωρη γυναίκα, που εξομολογήθηκα και δεν σου φανέρωσα ένα θανάσιμο αμάρτημα όπου είχα κάμει και για τούτο όλα μου τα αμαρτήματα έμειναν ασυγχώρητα και με πρόσταξε ο Κύριος να πηγαίνω στην Κόλαση να καίγομαι πάντοτε.» Και αμέσως έγινε μία βρώμα σαν καπνός και χάθηκε από μπροστά του.

Για τούτο, χριστιανοί μου, όταν εξομολογήστε, να λέτε όλα σας τα αμαρτήματα παστρικά και καλά. Και πρώτα να πεις του πνευματικού σου: «Πνευματικέ μου, εγώ θε να κολαστώ, γιατί δεν αγαπώ τον Θεό και τους αδελφούς μου με όλη μου τη καρδιά και με όλη μου τη ψυχή σαν τον εαυτόν μου.» Και να ειπείς εκείνο που βαραίνει τη συνείδησή σου ή φόνευσες ή πόρνευσες ή μοίχευσες ή όρκο έκαμες ή

είπες ψέματα ή τον

πατέρα σου ή την μητέρα σου δεν τίμησες ή αδελφός τον αδελφό ή γείτονας τον γείτονα ή γυναίκα τον άνδρα ή άλλο κακό που να έκαμες. Βαρύ είναι να το κάμεις αυτό;

– Όχι, άγιε διδάσκαλε.

Να, επήρες την δεύτερη τρίχα. Η τρίχα η τρίτη είναι φυσικά σαν εξομολογηθείς να σε ρωτήσει ο πνευματικός να σου ειπεί: «Γιατί, παιδί μου, να κάμεις αυτά τα αμαρτήματα;» Εσύ να προσέχεις να μην κατηγορήσεις άλλον, αλλά του λόγου σου και να ειπείς: «Αυτά τα έκαμα από το κακό μου κεφάλι, από την κακή μου προαίρεση.» Βαρύ είναι να κατηγορήσεις του λόγου σου; – Όχι.

Λοιπόν πήρες και την τρίτη τρίχα. Έχουμε την τετάρτη. Όταν σου δώσει άδεια ο πνευματικός σου και αναχωρήσεις, να αποφασίσεις με στερεά γνώμη, με στερεά απόφαση καλύτερα να χύσεις το αίμα σου, μα άλλη φορά, αμαρτία να μη κάμεις. Το κάμνεις και αυτό; – Μάλιστα.

Επήρες και την τέταρτη τρίχα. Αυτά τα τέσσαρα είναι τα ιατρικά σου καθώς είπαμε και όχι άλλα. Το πρώτο είναι να συγχωράτε τους εχθρούς σας. Το δεύτερο να εξομολογήστε παστρικά και καλά. Το τρίτο να κατηγοράτε τον εαυτό σας . Το τέταρτο να αποφασίζετε να μη κάμετε αμαρτία. Και αν μπορείτε να εξομολογήστε κάθε μέρα, καλό και άγιο είναι. Αν δε και δεν μπορείτε κάθε μέρα, ας είναι μία φορά την εβδομάδα και μία φορά το μήνα ή το λιγότερο τέσσαρες φορές το χρόνο. Και να συνηθίζετε τα παιδιά σας από μικρά, για να συνηθίζουν στον καλό δρόμο, να εξομολογούνται.

Να, που σας εξομολόγησα όλους παρρησία, για να μην υστερηθείτε. Αυτά όπου σας είπα είναι τα ιατρικά σας· γιατί εκείνα που δίνουν οι πνευματικοί, σαρανταλείτουργα, μετάνοιες, νηστείες και άλλα, δεν είναι ιατρικά, αλλά για να μην τύχει και ξεπέσετε άλλη φορά στην αμαρτία· σας τα δίδουν και όποιος τα βάλει μέσα στην καρδιά του αυτά τα τέσσαρα, να αποθάνει εκείνη την ώρα, σώνεται. Αλλιώς χωρίς αυτά τα τέσσαρα, χίλιες χιλιάδες καλά να κάμει ο άνθρωπος, αν αποθάνει, στην Κόλαση πηγαίνει.

Πηγή: *Ιωάννου Β. Μενούνου,Κοσμά του Αιτωλού Διδαχές εκδ. «ΤΗΝΟΣ». σελ. 164-167.*